

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS CHUKAS • MAAMAR 7

ויעש משה נחש נחשת וישימהו על הנס והיה...

« Moïse fit un serpent de cuivre et le
plaça sur une perche » (Numbers 21:9)

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

likuteitorah.com/fr/likkutei-torah/chukas/7/

1 ויעש משה נחש נחשת וישימהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי.

«Moché fit un serpent de cuivre et le plaça sur une perche; et lorsqu'un serpent avait mordu un homme, celui-ci regardait le serpent de cuivre et vivait.»

ואיתא במשנה (ספ"ג [סוף פרק ג'] דר"ה [דראש השנה]) על זה בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים כו'.

Et il est dit à ce sujet dans la Michna (fin du chapitre 3 de Rosh HaShanah): «Lorsque Israël regardait vers le haut et soumettait son cœur à son Père dans les cieux», etc.

וקשה למה ליה לנחש כלל אלא והיה אם נשך הנחש יסתכל כלפי מעלה. ועוד מהו ההסתכלות כלפי מעלה הלא מבואר בענין תפלה שיהיו עיניו למטה ולבו למעלה.

Or, une difficulté se pose: pourquoi fallait-il un serpent? Il aurait suffi de dire: «Et lorsqu'un serpent avait mordu», qu'il regarde vers le haut! En outre, que signifie [ce] regard vers le haut? N'est-il pas expliqué, au sujet de la prière, qu'il faut avoir les yeux baissés et le cœur tourné vers le haut?

2 ולהבין זה נקדים לחקור בענין ירידת הנשמה בעולם הזה כי עיקר תכליתו לדבק בקונו באהוי"ר [באהבה ויראה] ועיקר הדביקות הוא בתפלה שהתיבות הם יותר קרובים להבנת האדם ובודאי קודם זאת הנשמה בעולם הזה

Pour comprendre cela, commençons par examiner la descente de l'âme dans ce monde. Son but essentiel est de s'attacher à son Créateur par l'amour et la crainte, et cet attachement se réalise principalement dans la prière, car les mots sont plus proches de la compréhension de l'homme. Et assurément, avant que l'âme ne vienne au monde,

וגם אחר הסתלקותו מן הגוף הוא מתדבק יותר באהבה ויראה פנימיות שהגוף אינו מניחו לעבוד את ה' ואדרכה מחמת חומרו יכריח את הנשמה ליהנות אף מגופניות,

et aussi après son départ du corps, elle s'attache davantage [et plus intimement] par l'amour et la crainte; car le corps ne la laisse pas servir D.ieu et, au contraire, en raison de sa matérialité, il contraint l'âme à prendre plaisir même aux choses physiques,

ואף כי הנשמה אינה רוצה בזה כי מקור חוצבה חלק אלוה ממעל ורצונה לידבק בבוראה יותר.

bien que l'âme ne le veuille pas, car la source dont elle a été taillée est «une parcelle de D.ieu d'en haut», et son désir est de s'attacher davantage à son Créateur.

והנה מבואר בזהר מאן דלא מהפך מרירו למתקא לית ליה חולקא בהאי עלמא כלום (ע' [עיינ] בזהר בראשית דף ד' ע"א ובפ"י הרמ"ז [הרב משה זכות] שם)

Or, il est expliqué dans le Zohar : « Quiconque ne transforme pas l'amertume en douceur n'a absolument aucune part dans ce monde » (voir le Zohar, Bereishis, page 4a, et le commentaire du Ramaz à cet endroit).

כי זה כל האדם לא נברא אלא בשביל זה, שהרי בבית ראשון לא היו מתפללין כלל גם בבית שני תקנו אנשי כנסת הגדולה תפלה קצרה.

Car « c'est là tout l'homme » ; il n'a été créé que pour cela. En effet, à l'époque du Premier Temple, on ne priait pas du tout ; et, à l'époque du Second Temple également, les Hommes de la Grande Assemblée instituèrent une prière brève.

ובודאי כל העבודה שלהם לא היה כי אם ע"ד זה להפוך מרירו למתקא. והענין הוא כי הדינין נמתקים בשרשן.

Et assurément, tout leur service ne consistait qu'en cela : transformer l'amertume en douceur. Voici ce que cela signifie : les jugements (dinim) sont adoucis à leur racine.

דהנה כל רעות ודינים ר"ל [רוצה לומר] שנתהוו בעולם שרשם ומקורם המחיה אותם הוא טוב, כמשל הזונה עם בן המלך המבואר בזהר (תרומה דקס"ג ע"א) שכל רצונה וחפצה שלא לציית אותה

En effet, tous les maux et les jugements — que le Miséricordieux nous en préserve — qui sont apparus dans le monde ont une racine et une source qui leur donne vie, et cette source est bonne. C'est comme dans la parabole de la prostituée et du fils du roi, expliquée dans le Zohar (Terumah, page 163a) : toute sa volonté et tout son désir sont qu'il ne lui obéisse pas,

ובזה תתענג יותר שתהא אהובה למלך משא"כ כשמפתה אותו ותוכל לו אין זה רצון המלך.

et elle en éprouvera davantage de plaisir, puisqu'elle sera aimée du roi ; tandis que, si elle le séduit et l'emporte sur lui, ce n'est pas là la volonté du roi.

וזהו מאמר רז"ל [רבתינו זכרונם לברכה] שטן ופנינה לשם שמים נתכוונו ובמ"א (סוכה נ"ב א') אמרו נתן עיניו במקדש ראשון והחריבו משמע שנתקנא בו.

Et telle est [la signification de] la parole de nos Sages, de mémoire bénie : « Le Satan et Peninna avaient l'intention d'agir pour la gloire du Ciel. » Ailleurs (Sukkah 52a), ils ont dit : « Il fixa ses yeux sur le Premier Temple et le détruisit », ce qui implique qu'il en était jaloux.

והענין הוא ששרש הרע המחיהו הוא טוב כמבואר בזהר שם וכי יש עבדא דמריד במאריה הגם שיש כמה עבדים המתפרצים מאת אדוניהם אמנם הם בשר ודם וחיותם נפרדים זה מזה.

L'explication est que la racine du mal, qui lui donne vie, est bonne, comme l'explique le Zohar à cet endroit: «Y a-t-il donc un serviteur qui se révolte contre son maître?» Certes, nombreux sont les serviteurs qui se soustraient à l'autorité de leurs maîtres; toutefois, ils sont faits de chair et de sang, et leurs forces vitales sont distinctes les unes des autres.

אבל עבדי ה' שמקבלים חיותם ממנו ית' והוא המחיה את הכל איך יש חיות לדבר שכנגדו ומשני שהוא עד"מ הזונה עם בן המלך.

Mais les serviteurs de Dieu reçoivent de Lui leur force vitale, béni soit-Il, et c'est Lui qui donne vie à tout: comment une chose qui s'oppose à Lui pourrait-elle avoir une force vitale? [Le Zohar] répond que c'est, par analogie, [comme] la prostituée avec le fils du roi.

וזהו דבר המחיה את כל הרעות ושרשם למעלה הוא טוב וכשיורד למטה ע"ד השתלשלות נעשה באמת רע גמור ודינים גמורים הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא.

C'est là ce qui donne vie à tous les maux; leur racine, en haut, est bonne. Mais, lorsqu'elle descend en bas selon l'enchaînement descendant des mondes (hichtalchelout), elle devient véritablement un mal complet et des jugements rigoureux, tant dans les affaires de ce monde que dans les affaires célestes.

3 והנה כשבא לאדם איזה יסורים ר"ל [רוצה לומר] יחשוב כי לא למראה עיניו ישפוט שרע הוא אלא באמת שרשו הוא טוב כי ממנו ית' לא תצא הרעות

Or, lorsque des épreuves surviennent à une personne — que le Miséricordieux nous en préserve —, qu'elle considère qu'« on ne juge pas d'après ce que voient ses yeux » pour conclure que c'est mauvais; en vérité, sa racine est bonne, car aucun mal ne provient de Lui, béni soit-Il,

כי אם רק טוב גמור רק שהוא אינו מושג בשביל שלא יוכל לירד לעולם השפל ונשאר למעלה (ע' [עיינן] בסש"ב [בספר של בינונים] פרק כ"ו ובאגה"ק [ובאגרת הקודש] ד"ה להשכילך בינה).

mais seulement un bien absolu; seulement, celui-ci n'est pas appréhendé, parce qu'il ne peut descendre dans le monde inférieur et demeure en haut (voir Sefer Shel Beinonim, chapitre 26, et Igueret HaKodech, le passage commençant par « Pour vous donner l'intelligence »).

וזהו נקרא מיכלא דקיק שהוא באמת חיותו ית' (וע' בזהר בראשית ד"ח ע"ב כחוטא דקיק כו').

Et c'est ce qu'on appelle « nourriture fine » (mikla dakik), qui est en vérité Sa force vitale, béni soit-Il (voir aussi le Zohar, Berechit, page 8b : « comme un fil fin », etc.).

וזהו בכל מאדך כמאמר טוב מאד טוב זה מלאך החיים מאד זה מלאך המות שהוא טוב מאד בלי שיעור וגבול

Et c'est là le sens de « de toute ta me'od (force) », comme l'enseigne le dicton : « “Très bon” : “bon”, c'est l'ange de la vie ; “très”, c'est l'ange de la mort » ; car il est très (me'od) bon, sans mesure ni limite,

אלא שעדיין לא בא לידי גילוי ואינו מושג (וע' בזהר ר"פ יתרו דס"ח ב' ובהרמ"ז [ובהרב משה זכות] שם ועמ"ש ע"פ אלה מסעי).

seulement, il n'est pas encore venu à la révélation et n'est pas appréhendé (voir aussi le Zohar, au début de la paracha Yitro, page 68b, et le Ramaz à cet endroit ; voir également ce qui est écrit sur le verset « Voici les voyages »).

וזהו יסר יסרני י"ה שהוא בתחלת השם תחלת התגלותו שעדיין לא בא לידי גילוי ואינו מושג שעדיין לא נתגלה הכל.

Et c'est là le sens de « Yah m'a durement éprouvé » : cela se situe au commencement du Nom, au début de sa révélation ; cela n'est pas encore venu à la révélation et n'est pas appréhendé, car tout n'a pas encore été révélé.

וזהו ענין נחום איש גם זו שהיה אומר גם זו לטובה מפני שהיה מתבונן באמת ששרש הרע הוא הטוב והביאו למעלה אל שרשו למקום אין ושם הי' [היה] יכול לעשות השתנות

Et c'est là l'histoire de Na'houm Ich Gam Zou, qui disait : « Cela aussi est pour le bien » (gam zou letova), parce qu'il contemplait véritablement que la racine du mal est le bien ; il le faisait monter jusqu'à sa racine, jusqu'au lieu du aïn (néant), et là, il pouvait opérer un changement,

כמאמר ר' [רבני] חנינא בן דוסא מי שאמר לשמן וידליק כו' (ועמ"ש סד"ה זאת חקת התורה בענין מי יתן טהור מטמא).

comme dans l'enseignement de Rabbi 'Hanina ben Dossa : « Celui qui a dit à l'huile de brûler », etc. (voir également ce qui est écrit à la fin du discours commençant par « Ceci est le statut de la Torah », au sujet de « Qui peut faire sortir le pur de l'impur »).

וזהו ענין התפלה שבגוף האדם בעולם הזה שהנשמה בתוך הגוף סובלת צרות ויסורים שרצונה לידבק ביוצרה והגוף אינו מניחה

Et tel est le sens de la prière dans le corps humain en ce monde : l'âme, à l'intérieur du corps, souffre des épreuves et des afflictions, car elle désire s'attacher à son Créateur, mais le corps l'en empêche.

וכמו גלות השכינה שמוכרחת להחיות גם הרשעים, כך הנשמה מוכרחת להחיות את הגוף וכל כוונתה אינה בשביל עצמה רק בשביל להעלות הגוף מעפר,

De même que la Chekhina en exil est contrainte de donner vie même aux méchants, l'âme est contrainte de donner vie au corps ; toute son intention n'est pas pour elle-même, mais uniquement pour élever le corps hors de la poussière.

וצריך לבררו ככסף ביד הצורף כל מה שיש תערובות יותר צריך לברר וללבן בלהב אש היותר גדול כן צריך לברר הגוף מהיצה"ר [מהיצר הרע] ולהביאו אל שרשו

Et elle doit le purifier comme l'argent dans la main de l'affineur : plus il est mêlé d'impuretés, plus le feu dans lequel il faut le purifier et le blanchir doit être ardent. De même, il faut purifier le corps du mauvais penchant et le ramener à sa racine,

כמשל בן המלך עם הזונה הנ"ל, וכל מה שיש תערובות רע ביותר צריך להפריד ע"י אש יותר גדול וחזק בתפלה לדבק בקונו (ועמ"ש בפ' אמור ע"פ ונקדשתי),

comme dans la parabole du fils du roi et de la prostituée mentionnée plus haut. Plus le mal est mêlé, plus le feu de la prière nécessaire pour l'en séparer et s'attacher à son Créateur doit être grand et puissant (voir aussi ce qui est écrit dans la paracha Emor sur le verset «Et Je serai sanctifié»).

ולכן בבית ראשון שלא היה הרע הרבה לא היו צריכין לתפלה בהתלהבות כי אם כל מעשיהם היה להביא הרע והדינים אל שרשם ע"י הקרבנות היה דיים,

C'est pourquoi, à l'époque du Premier Temple, alors que le mal était peu abondant, ils n'avaient pas besoin d'une prière fervente : toutes leurs actions consistaient à ramener le mal et les rigueurs à leur racine au moyen des sacrifices, et cela leur suffisait.

אבל בבית שני התחילו לתקן התפלה והיתה קצרה לפי ערך הצטרפות האש ותערובות הרע שהיה בקרבם.

Mais, à l'époque du Second Temple, ils commencèrent à instituer la prière, qui était courte, à la mesure du feu nécessaire et du mal mêlé qui se trouvait en eux.

4 ואנחנו צריכים להתפלל יותר ויותר בהתלהבות מאד. וכן בכל דור ודור למטה צריך להתפלל בהתלהבות גדולה ולא

Et nous devons prier avec une ferveur toujours plus grande. De même, dans chaque génération successive, plus tardive, il faut prier avec une grande ferveur, et non...

כי כאשר דרי אדרבה מפני גודל הרע אשר נתערב ונתרבה בכל דור ודור צריך להפרידו ע"י אש חזק בתפלה ולברר הרע אשר בקרבו ולהביאו אל

parce que les générations seraient devenues plus dignes — au contraire, en raison de l'ampleur du mal qui s'est mêlé à elles et s'est accru de génération en génération, il faut le séparer par le feu intense de la prière, purifier le mal qui est en soi et le ramener à...

שרשו כמשל בן המלך עם הזונה הנ"ל שיחשוב החיות של הרע המחיהו איך יש לו חיות מהקב"ה כי בלעדו לא היה יכול לחיות והקב"ה מחייהו ע"ד הנ"ל.

sa racine, comme dans la parabole du fils du roi et de la prostituée mentionnée plus haut : qu'il considère la force vitale du mal qui l'anime, et voie qu'elle lui vient du Saint béni soit-Il, car sans Lui il ne pourrait vivre ; et le Saint béni soit-Il lui donne vie de la manière expliquée plus haut.

א"כ אין רע כלל וכן כל היסורים בעניני עוה"ז כשחושב ע"ד הנ"ל יתפרדו כל פועלי און.

S'il en est ainsi, il n'y a pas de mal du tout. De même, pour toutes les souffrances liées aux affaires de ce monde, lorsqu'on y réfléchit de la manière expliquée plus haut, « tous les artisans d'iniquité seront dispersés ».

5 וכענין נחום איש גם זו גם כל הצדיקים היו ע"ד זה רק נחום איש גם זו היה יכול לשנות המשכה מלמעלה למטה שה"י [שהיה] נראה באמת למטה שהוא טוב בגשמיות

À l'image de Nachum Ich Gam Zou, tous les tsadikim suivaient eux aussi cette voie ; mais Nachum Ich Gam Zou pouvait modifier le flux qui descendait d'en haut vers le bas, de sorte qu'il apparaisse véritablement ici-bas comme bon, dans l'ordre matériel.

ולכן נק' גם זו שהוא מושג (וע' בע"ח [בעץ חיים] שער לאה ורחל פ"ה בענין גם, ובמה"ב [ובמהדורא בתרא] שם והנה הגם מאיר כו' והוא המשכה מעלמא דאתכסיא לעלמא דאתגליא הנק' זו, וע' עוד מענין גם בע"ח [בעץ חיים] שער א"א פי"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד] ועמשי"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] בד"ה

C'est pourquoi cela s'appelle gam zou (« cela aussi »), car cela est saisissable (voir Etz Chaim, Sha'ar Leah VeRachel, chapitre 5, au sujet de gam ; et dans la Mahadura Batra, là-bas : « Et voici que gam brille », etc. ; il s'agit d'un flux qui va du monde caché (alma de'iskasya) au monde révélé (alma de'isgalya), appelé zou ; voir encore au sujet de gam dans Etz Chaim, Sha'ar Arich Anpin, chapitre 14 ; et voir ce qui est écrit plus haut dans le discours qui commence par

וזה מעשה המנורה בענין ואנכי אעלך גם עלה דהיינו שבח"י גם יהיה לו ג"כ עליה ומזה הוא ענין נחום איש גם זו).

« Et voici l'ouvrage de la Menorah », au sujet de « Et Moi aussi (gam), Je te ferai certainement remonter » : cela signifie que le niveau de gam lui aussi connaîtra une élévation ; c'est de là que vient l'histoire de Nachum Ich Gam Zou).

אבל כל הצדיקים אפילו שהי' [שהיה] מחשבותם על זה הדרך היה נשאר למעלה כך כמו שהיה בתחלה בלי מושג הטוב ההוא.

Mais chez tous les autres tsadikim, bien que leurs pensées fussent orientées dans ce sens, cela restait en haut, comme auparavant, sans que cette bonté soit saisissable.

וזהו ענין נחש הנחשת שהיה צריך להשימו על הנס שהיה צריך לה להגבהת הנחש למעלה ומסתכלים כלפי מעלה כלו' [כלומר] שלא יחשוב שהנחש נפרד א"כ הוא רע ממש ונשאר רע.

C'est là le sens du serpent de cuivre, qui devait être placé sur une hampe : il fallait élever le serpent vers le haut et regarder vers le haut ; autrement dit, il ne fallait pas penser que le serpent était séparé [de D.iou], car, dans ce cas, il serait véritablement mauvais et le resterait.

אבל כשיחשוב את הנחש בהגבהתו למעלה בשרשו שאינו נפרד מאתו ית' וחיותו משם הוא ע"ד משל הזונה עם בן המלך הנ"ל א"כ אין רע יורד מלמעלה ולכן היה נחשת שמשנתנה לכמה גוונים ע"י אין.

Mais si l'on considère le serpent dans son élévation vers le haut, à sa racine, en comprenant qu'il n'est pas séparé de Lui, béni soit-Il, et que sa force vitale en provient, comme dans la parabole de la prostituée et du fils du roi mentionnée plus haut, alors aucun mal ne descend d'en haut. C'est pourquoi il était en cuivre, lequel se transforme en plusieurs teintes par le biais du ayin (néant).

והמ"י [והמשכיל יבין]. (עיין מענין נחש הנחשת בזח"ב [בזהר חלק ב'] תרומה) (קמ"ח ב') והובא בע"ה [בעץ חיים]
 שמ"ט פ"ג [פרק ג'] ועמק"מ [ועיין מקדש מלך] שם, והיינו שמיתוק הגבורות קשות דנחשים השרפים זהו ע"י
 נחש הנחשת שהוא ת"ת [תפארת] דק"נ [דקליפת נוגה] דאצילות

Et l'homme avisé comprendra. (Voir au sujet du serpent de cuivre dans le Zohar, partie II, Terumah) (148b), cité dans Etz Chaim, Sha'ar 49, chapitre 3 ; voir aussi Mikdash Melech, là-bas. Cela signifie que l'adoucissement des Guevourots rigoureuses des serpents brûlants s'opère par le serpent de cuivre, qui est la Tiferet de la kelipat nogah d'Atsilout ;

והיינו ע"י שמסתכלים כלפי מעלה להגביה ק"נ [קליפת נוגה] לשרשו שמעולם התהו ועי"ז מתגבר הטוב
 שבו שאין רע יורד מלמעלה ואז מתקשר הטוב שבת"ת [שבתפארת] דק"נ [דקליפת נוגה] דאצילות בת"ת
 [בתפארת] דקדושה דאצילות כו'.

et cela s'opère en regardant vers le haut, afin d'élever la kelipat nogah jusqu'à sa racine, issue du Monde de Tohou ; ainsi, le bien qui est en elle prend le dessus, car aucun mal ne descend d'en haut ; alors le bien qui est dans la Tiferet de la kelipat nogah d'Atsilout se lie à la Tiferet de la sainteté d'Atsilout, etc.

6 והנה ע"י ת"ת [תפארת] דקדושה נעשה ג"כ מיתוק הגבורות דקדושה בחסדים וזהו ענין שלום בפשמ"ע
 [בפמליא של מעלה] וכמ"ש במ"א באגה"ק [באגרת הקודש] ע"פ והיה מעשה הצדקה שלום כו'

Or, par le Tiferet (beauté) de la sainteté, les sévérités de la sainteté sont elles aussi adoucies par les bontés ; telle est la paix dans la maisonnée d'en haut (pamalya shel maalah). Comme il est expliqué ailleurs, dans Iggeres HaKodesh, à propos du verset : « L'œuvre de la tsedaka sera la paix », etc. ;

ע"ש, ומה נמשך אח"כ ג"כ השלום בפשמ"ט בהיכלות דבי"ע עד שגם בהיכלות דנוגה מתגבר הטוב
 ונמתק הרע והיינו ג"כ ע"י ת"ת [תפארת] דנוגה נחש הנחשת כו'.

voir là-bas. De là, la paix se prolonge ensuite également dans la maisonnée d'en bas (pamalya shel matah), dans les palais (heikhalot) de Béria, de Yetsira et d'Assiya, jusqu'à ce que, même dans les palais de noga, le bien l'emporte et que le mal soit adouci ; cela aussi se fait par le Tiferet de noga, le serpent de cuivre, etc.

אך היינו דוקא ע"י שמסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים וע' עוד בזהר ח"ב [חלק
 ב'] (דרכ"ט א' ר"ס א' ודרל"ג א' קמ"ז א')

Mais cela se produit précisément parce qu'ils regardent vers le haut et soumettent leur cœur à leur Père qui est au ciel. Voir aussi le Zohar, partie II (page 229a, 260a et page 233a, 147a) ;

ועי בזהר פי' מקץ (דף רי"ד ע"א) ועי ברבות פי' נח פלי"א (דלי"ג ע"א) מענין נחש הנחשת וכעין זה הוא בירושלמי ספ"ג [סוף פרק ג'] דר"ה [דראש השנה]:

et voir le Zohar, Parshas Mikeitz (page 204a) ; et le Midrash Rabbah, Parshas Noach, section 31 (page 33a), au sujet du serpent de cuivre ; on trouve une idée semblable dans le Talmud de Jérusalem, fin du chapitre 3 de Rosh HaShanah.

LikuteiTorah.com

LA PARACHA 'HASSIDIQUE

À propos de cette édition

Cette édition contient le texte hébreu et la traduction française.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Notre traduction française, faite à partir de notre traduction anglaise de l'hébreu, sans les notes de Kehot : CC BY 4.0.

Cette édition dans son ensemble : CC BY-NC 4.0. Elle peut être copiée, imprimée et partagée librement, en citant Kehot Publication Society et likuteitorah.com ; elle ne peut pas être vendue. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

La traduction française a été faite à partir de l'édition anglaise de likuteitorah.com avec l'aide de l'IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), l'hébreu en regard pour vérification ; elle n'a pas encore été relue par un éditeur humain. Vérifiez sur l'hébreu tout ce qui est important.

Le Rabbi a demandé que les maamarim de la paracha de la semaine, la « Paracha 'hassidique », soient étudiés pendant cette semaine, répartis sur ses sept jours (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Pourquoi l'étudier, et les bénédictions du Rabbi : likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Un projet gratuit et non commercial ; rien n'est vendu ici. Sans lien avec Kehot, Sefaria ou la Bibliothèque de Loubavitch. © likuteitorah.com

Depuis likuteitorah.com/fr/likutei-torah/chukas/7/

DÉDIÉ EN L'HONNEUR DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Le père du Rabbi, Reb Lévi Its'hak